

Prikazi * Reviews

Sekulić Radosav, Spasić Radoslava, Kereši Tatjana – Štetočine povrća i njihovo suzbijanje

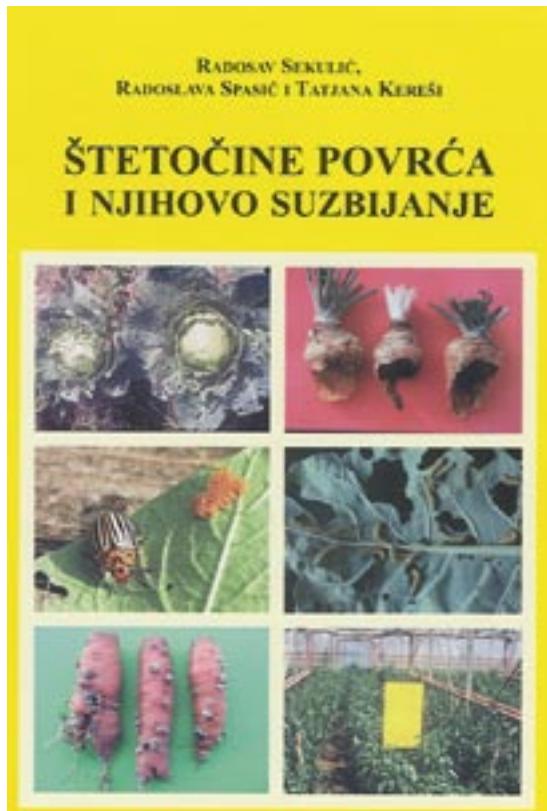
Poljoprivredni fakultet, Novi Sad; Poljoprivredni fakultet, Beograd;
Institut za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad, 2008.

U maju 2008. godine iz štampe je izašla knjiga „Štetočine povrća i njihovo suzbijanje”, čiji su autori prof. dr Radosav Sekulić (Institut za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad), prof. dr Radoslava Spasić (Poljoprivredni fakultet, Beograd) i prof. dr Tatjana Kereši (Poljoprivredni fakultet, Novi Sad). Knjiga ima 213 strana, a ilustrovana je sa 106 crno-belih i 356 kolor fotografija, koje su u najvećem broju originalne. Knjiga sadrži 83 bibliografske jedinice domaćih i inostranih autora, a skoro polovinu korišćene literature čine radovi samih autora.

Knjiga predstavlja vredan doprinos domaćoj naučnoj i stručnoj literaturi, i uopšte poljoprivrednoj praksi, i omogućiće bolje poznavanje štetočina povrtarskih biljaka i racionalniji, efikasniji i ekološki prihvatljiviji način njihovog suzbijanja.

Na početku knjige date su, kratko i sažeto, osnovne karakteristike pojedinih grupa štetočina povrća, odnosno insekata, grinja, stonoga, nematoda, puževa, glodara, i ptica. Pored polifagnih vrsta, i štetočina u staklenicima i plastenicima, štetočine su dalje obrađene po grupama povrtarskih biljaka, i to: štetočine krompira, štetočine kupusnjača, štetočine korenastog povrća, štetočine lukovičastog povrća, štetočine mahunarki, štetočine plodovitog povrća, štetočine lisnatog povrća i štetočine pečuraka. U okviru zaštite povrća opisane su agrotehničke, mehaničke, fizičke, biološke i hemijske mere suzbijanja štetnih organizama, a takođe je obrađena i integralna zaštita, kao i zaštita povrća u organskoj proizvodnji. Korišćenjem podataka raznih autora, za najvažnije štetočine povrća dati su pragovi štetnosti. Na kraju knjige se nalazi Rečnik pojmove, Registar latinskih i narodnih naziva štetočina, a u tri priloga date su Aktivne materije i preparati dozvoljeni za primenu u povrću, Propisane karence dozvoljenih insekticida i Kontakt adrese zastupnika i proizvođača prirodnih neprijatelja za biološko suzbijanje štetočina.

U knjizi je obrađeno oko 90 vrsta štetočina (insekti, grinje, nematode, puževi, ptice, glodari). Za svaku vrstu dat je opis, njen značaj, način života, štetnost i mere suzbijanja. Najviše prostora obezbeđeno je najvažnijim

jim štetočinama povrća. Po prvi put su kod nas opisane i najvažnije štetočine pri gajenju povrća u staklenicima i plastenicima.

Suzbijanju štetočina povrća poklonjena je posebna pažnja. Osnovu zaštite povrća od štetočina predstavlja integralna zaštita bilja. Stoga su nepesticidne mere suzbijanja detaljno obrađene, a hemijske mere preporučuju se na bazi praćenja kretanja populacija štetočina, tj. na bazi prognoze stepena pojave i signalizacije za suzbijanje, uz korišćenje pragova štetnosti (kritičnih brojeva).

Na 35 tabloa, sa ukupno 356 kvalitetnih kolor fotografija prikazane su brojne značajne štetočine povrtarskih kultura i izgled šteta koje one pričinjavaju, što

će doprinositi uspešnijoj determinaciji štetočina povrća. Na četiri tabloa, putem 37 slika u boji, prikazani su prirodni neprijatelji štetočina povrtarskih kultura, pa će one omogućiti bolje poznavanje ovih korisnih organizama u cilju njihovog očuvanja prilikom izvođenja mera zaštite povrća.

Tekst knjige napisan je jasnim i razumljivim jezikom, rečenice su kratke i razgovetne, što ovu složenu materiju čini lako savladivom i zanimljivom. Do sada u Srbiji nije bilo knjiga o štetočinama jedne ili grupe gajenih biljaka ilustrovanih stotinama kvalitetnih slika. Takođe, do sada je u Srbiji objavljeno veoma malo pu-

blikacija koje su se, delom ili u celini, odnosile na štetočine povrtarskih biljaka.

Knjiga je napisana tako da je mogu koristiti studenti poljoprivrednih fakulteta na svim nivoima studija, stručnjaci u naučnim institutima i poljoprivrednim stanicama, preduzeća za proizvodnju i promet pesticida, učenici srednjih poljoprivrednih škola, i svi koji su na bilo koji način vezani za proizvodnju povrća.

Prof. dr Olivera Petrović-Obradović
Poljoprivredni fakultet, Beograd